

ΚΡΙΤΗΡΙΟ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗΣ ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΥ Γ' ΛΥΚΕΙΟΥ

Κεφάλαιο 1

Ομάδα Α

ΘΕΜΑ Α

A.1. Να αποδώσετε το περιεχόμενο των ακόλουθων ιστορικών όρων:

- α. Ορυχεία Λαυρίου
- β. Αγροτική Μεταρρύθμιση
- γ. ΟΥΛΕΝ

Μονάδες 15

A.2. Να χαρακτηρίσετε τις προτάσεις που ακολουθούν με την ένδειξη Σωστό ή Λάθος:

- α. Η Γαλλική Επανάσταση και οι Ναπολεόντειοι πόλεμοι ευνόησαν ιδιαίτερα την ελληνική ναυτιλία.
- β. Ο σιδηρόδρομος έγινε το σύμβολο των νέων καιρών και το συνώνυμό της στις αρχές του 20ού αιώνα.
- γ. Το 1830 οι υποδομές του ελληνικού κράτους ήταν ακόμα πρωτόγονες.
- δ. Κατά τον 19ο αιώνα η ελληνική βιομηχανία τονώθηκε μετά την προσάρτηση των Ιονίων Νήσων και της Θεσσαλίας.
- ε. Την άνοιξη του 1932 η κυβέρνηση της Ελλάδας μπόρεσε να αποφύγει την αναστολή της μετατρεψιμότητας του εθνικού νομίσματος.

Μονάδες 10

ΘΕΜΑ Β

B1. Ποιοι λόγοι οδήγησαν στην καθυστέρηση της εμφάνισης και ανάπτυξης του εργατικού κινήματος στην Ελλάδα κατά τον 19ο αιώνα σε σχέση με άλλες χώρες;

Μονάδες 12

B2. Ποια ήταν τα πλεονεκτήματα που είχε αποκτήσει η Ελλάδα την περίοδο του μεσοπολέμου (1919-1939) τα οποία επέτρεπαν τη θετική οικονομική της πορεία;

Μονάδες 13

Ομάδα Β

Θέμα Γ1

ΠΗΓΗ 1

Λαμβάνοντας υπόψη το περιεχόμενο του παραθέματος και τις πληροφορίες του βιβλίου σας, να σχολιάσετε την άποψη ότι ο Βενιζελισμός αποτελούσε «συνδυασμό αστικού εθνικισμού και αστικού εκσυγχρονισμού».

Βενιζελισμός: Αστικός Εθνικισμός Αστικός Εκσυγχρονισμός

Πέρα και πίσω από το χάρισμα του ηγέτη του, η ανεπανάληπτη δυναμική του Βενιζελισμού πηγάζει από έναν εξίσου ανεπανάληπτο συνδυασμό αστικού εθνικισμού και αστικού εκσυγχρονισμού, σε αδιάσπαστη και διαλεκτική ενότητα. Από την πρώτη στιγμή, το 1910, ο εκσυγχρονισμός τέθηκε στην υπηρεσία της εθνικής ολοκλήρωσης. Με τη σειρά της, η εθνική ολοκλήρωση υπηρέτησε τον εκσυγχρονισμό μέχρι το τέλος, προσφέροντας την αναντικατάστατη πολιτική και ιδεολογική του νομιμοποίηση. Στο γενικό αυτό επίπεδο, γίνεται φανερή η άρρηκτη συνέχεια και συνέπεια του Βενιζελισμού (και του Βενιζέλου προσωπικά). Αν πρέπει κανείς να διακρίνει δύο φάσεις, ίσης περίπου διάρκειας, είναι επειδή το περιεχόμενο της εθνικής ολοκλήρωσης άλλαξε αναγκαστικά και ριζικά μετά την Καταστροφή του 1922. Πριν, σήμαινε πρωταρχικά την απελευθέρωση των αλυτρώτων με την αντίστοιχη εδαφική επέκταση του εθνικού κράτους. Μετά, σήμαινε αποκλειστικά την αφομοίωση των πρώην αλυτρώτων ως Νέων Χωρών ή ως προσφύγων πια και την επίτευξη εθνικής ομοιογένειας και μιας νέας εθνικής ταυτότητας μέσα στα οριστικά πλέον κρατικά σύνορα. Έτσι, κατά την πρώτη ηρωική περίοδο του Βενιζελισμού (1910-1920), ο αστικός εκσυγχρονισμός συναρθρώθηκε με τον αλυτρωτισμό, με ιδεολογικό επιστέγασμα τη Μεγάλη Ιδέα. Κατά τη δεύτερη περίοδο (1922-1932), ο αστικός εκσυγχρονισμός συναρθρώθηκε με την οικοδόμηση ενιαίου εθνικού κράτους, με ιδεολογικό επιστέγασμα την Αβασίλευτη Δημοκρατία στην οποία ο Βενιζελισμός επιχείρησε να προσδώσει ευρύτερο ιδεολογικό και κοινωνικό περιεχόμενο.

Ως ανεπανάληπτος συνδυασμός αστικού εκσυγχρονισμού και αστικού εθνικισμού, ο Βενιζελισμός στηρίχθηκε σε εξίσου ανεπανάληπτες ιστορικές προϋποθέσεις (που έλειπαν από τα προγενέστερα εγχειρήματα του Μαυρο-κορδάτου και του Τρικούπη). Εκμεταλλεύτηκε αδίστακτα και δημιουργικά μία σειρά από διεθνείς συγκυρίες κατά την περίοδο 1910-1920, που πρόσφεραν τις καλύτερες αλλά και τελευταίες ευκαιρίες πραγμάτωσης της Μεγάλης Ιδέας, ως συνεπούς και ρεαλιστικού αλυτρωτισμού. Για πρώτη και τελευταία φορά, άλλωστε, τα συμφέροντα του βρετανικού ιμπεριαλισμού συνέπεσαν και συμπορεύτηκαν με τις ελληνικές εθνικές επιδιώξεις ...

Γ. Θ. Μαυρογορδάτου, «Βενιζελισμός και Αστικός Εκσυγχρονισμός», στο: Βενιζελισμός και Αστικός Εκσυγχρονισμός,

επιμ. Γ.Θ. Μαυρογορδάτος – Χρ. Χατζηιωσήφ, Πανεπιστημιακές Εκδόσεις Κρήτης, Ηράκλειο 1992, σ.10.

Μονάδες 25

Θέμα Δ1

Αξιοποιώντας τις ιστορικές γνώσεις και τα στοιχεία των παραθεμάτων που ακολουθούν, να παρουσιάσετε τα αποτελέσματα που προέκυψαν στο οικονομικό πεδίο για την Ελλάδα από:

α) την οικονομική κρίση του 1893, (Μονάδες 12)

β) την παγκόσμια οικονομική κρίση του 1929 – 1932 (Μονάδες 13)

ΚΕΙΜΕΝΟ Α

Η διεθνής οικονομική επιτροπή, η οποία συστάθηκε με υπόδειξη των Μεγάλων Δυνάμεων, αποτελείτο από εκπροσώπους των ξένων τραπεζών και έδρευε στο ελληνικό έδαφος, ενώ ο ρόλος της δεν σταματούσε στον έλεγχο και τη διαχείριση των εσόδων του κράτους, αλλά προχωρούσε και στη βαρύνουσα γνωμάτευση για την έκδοση χρήματος, για τη σύναψη δανείων και γενικά για όλα σχεδόν τα δημοσιονομικά θέματα. Οι υπερεξουσίες αυτές της διεθνούς οικονομικής επιτροπής ουσιαστικά αναιρούσαν για μεγάλο χρονικό διάστημα τις εξουσίες της ελληνικής κυβέρνησης και του Κοινοβουλίου, καθώς οι αποφάσεις του κράτους για σχεδιασμούς οικονομικής ανάπτυξης ελέγχονταν από εξωελλαδικά κέντρα, ερήμην του ελληνικού λαού.

(Σ. Τζόκα, «Ανάπτυξη και Εκσυγχρονισμός στην Ελλάδα στα τέλη του 19ου αιώνα», σσ. 188-89)

ΚΕΙΜΕΝΟ Β

Ο ΔΟΕ στις αρχές της λειτουργίας του επέβαλε αυστηρό νομισματικό και δημοσιονομικό πρόγραμμα, με δύο κυρίως μέσα. Μέσω του ταμείου υπεγγύων προσόδων, ο ΔΟΕ εισέπραττε αντί του Δημοσίου φορολογικά έσοδα που εξοφλούσαν τα ξένα δάνεια, ενώ η χώρα υποχρεωνόταν να αποσύρει ετησίως δυο εκατομμύρια δραχμές από την κυκλοφορία. Η πραγματική οικονομία βρέθηκε αρχικά σε κατάσταση ύφεσης. Από το 1901 μεγάλο μέρος του πληθυσμού μετανάστευσε, κυρίως στις ΗΠΑ. Οι ταπεινωμένοι Έλληνες οδηγούνται σε ακραία συντηρητικά και εθνικιστικά ξεσπάσματα, όπως τα Ευαγγελικά και τα Ορεσטיακά. Από την άλλη πλευρά, η δυνατότητα πελατειακών κρατικών παρεμβάσεων μηδενίστηκε, ενώ, με την ετήσια απόσυρση πληθωρικού χρήματος, η δραχμή άρχισε να ανακάμπτει.

(Άρθρο των Γιώργου Παγουλάτου και Μιχάλη Ψαλιδόπουλου, όπως δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ την Κυριακή 18 Απριλίου 2010)

ΚΕΙΜΕΝΟ Γ

Έτσι, τον Απρίλιο του 1932, η Ελλάδα αποφάσισε μονομερώς να εγκαταλείψει τον κανόνα του χρυσού και να αναστείλει τις καταβολές των χρεολυσίων και μέρους των τόκων του χρέους. Εκτός από την Ελλάδα κήρυξαν χρεοστάσιο άλλες 20 χώρες. Η απόφαση για χρεοστάσιο συνοδεύτηκε από σκληρά μέτρα, που περιελάμβαναν: συναλλαγματικούς περιορισμούς, απαγόρευση εξαγωγής κεφαλαίων, μεγάλους δασμούς στις εισαγωγές προϊόντων, περιστολή δαπανών, μειώσεις μισθών, απολύσεις και ανεργία. Σε συνδυασμό με την υποτίμηση της δραχμής, τα μέτρα αυτά ενθάρρυναν την ντόπια παραγωγή και καλλιέργησαν έναν προστατευτισμό της βιομηχανίας και της γεωργίας.

(Νικόλαος Παπαδάκης, Γενικός Διευθυντής του Εθνικού Ιδρύματος Ερευνών και Μελετών «Ελευθέριος Κ. Βενιζέλος»)

ΚΕΙΜΕΝΟ Δ

Ένα θετικό στοιχείο που προέκυψε από την κρίση του 1932 ήταν το γεγονός της βελτίωσης του εμπορικού ισοζυγίου. Οι τιμές στα ξένα προϊόντα τετραπλασιάστηκαν και έτσι η αγορά απομακρύνθηκε από αυτά και στράφηκε στα εγχώρια, που οι τιμές τους αυξήθηκαν μόνο 14%... [...] Στη βελτίωση του εμπορικού ισοζυγίου βοήθησε σημαντικά η εφαρμογή της μεθόδου του “clearing”. Οι εξαγωγές της Ελλάδας αποδεσμεύτηκαν από τις αγορές της Γαλλίας και της Αγγλίας και στράφηκαν σε χώρες με προβλήματα παρόμοια με τα ελληνικά, δηλαδή προς την Αυστρία, τη Γιουγκοσλαβία, την Τσεχοσλοβακία, την Αργεντινή, την Περσία, τη Σουηδία, την Ουγγαρία, την Αλβανία και τη Γερμανία. Τέλος, η κυβέρνηση αύξησε τα τέλη επί των εισαγωγών έως 200%, σε ορισμένες περιπτώσεις, τέθηκαν ποσοτικοί περιορισμοί στις εισαγωγές κι έτσι αυτές μειώθηκαν μέχρι 60% ως προς το ποσοστό των εισαγωγών σε σχέση με το 1931.

(«Ο ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΚΑΙ Η ΕΛΛΑΔΑ 1928-1932», Θάνος Κονδύλης)

Μονάδες 25